

Entrevista **Arnau Obiols**

► MÚSIC

«Hem de recollir les cançons del Pirineu transmeses de forma oral»

GEMMA ALEMAN/ACN

El músic alt-urgellenc Arnau Obiols va interpretar ahir dues cançons del nou disc, «Tost»

TONI MATA I RIU MANRESA

El dissabte 12 d'octubre, en el carrer del Balç de la capital bagenc, Arnau Obiols (la Seu d'Urgell, 1985) presentarà el seu tercer disc, *Tost*, on mostra la combinació de tradició i contemporaneïtat que ha creat a partir del cançoner pirinenc que encara perviu. Un treball elaborat a partir de les melodies que durant moltes generacions s'han transmès de forma oral a les comarques meridionals del país. Obiols en va interpretar ahir dues peces –*Cant de batre i La dida*– per ensenyar les virtuts del nou àlbum a la premsa, a l'exterior del Centre de l'Aigua, al parc de Can Font de Manresa.

► **D'on surt «Tost»?**

R Fa anys que remeno en la música tradicional i, d'altra banda, en el món del jazz i la improvisació. I sento que tots dos àmbits es van

unint i d'aquí n'ha sortit el meu tercer disc, que en aquesta ocasió signo jo sol. El cos principal del treball que hi presento és la tradició del Pirineu català, passada pel sedàs del meu vessant més contemporani.

► **Quin vincle té amb aquesta música i, fins i tot, amb el món de la vida a muntanya?**

R El meu padrí era pastor, i tota la família ve del món de la pagesia. Tost és un poble ja desaparegut que hi havia a la vall de Tost, a la meua comarca, l'Alt Urgell. Va ser un nucli important, però també el primer a quedar deshabitada. Encara queda una persona que hi va viure, en Quim, que ja té més de 80 anys i s'està a la Seu. La seva casa va ser la primera que va quedar enrunada.

► **Un món que desapareix i ja no tornarà mai més...**

R El meu padrí era fill de Castellar

Estrena absoluta del seu nou disc, «Tost», a la fira

► Arnau Obiols viu a la Seu d'Urgell però també té molta tirada a Barcelona, on va estudiar durant quatre anys a l'Esmuc. El jazz i la bateria s'apropen al territori de la cançó tradicional de les comarques pirinenques en un projecte singular que tindrà el seu lloc a la propera edició de la Fira Mediterrània. *Tost* es donarà a conèixer de forma oficial, i en qualitat d'estrena absoluta, durant el certamen manresà

de Tost: quan feia de tractant en bestiar, els seus companys li deien el Tost. El disc és un homenatge, però no en clau sentimental: el que he volgut fer és estirar el fil i dur-lo a la meua manera de fer música i, també, d'entendre el món. *Tost* és un toc d'atenció al despoblament.

► **Quins són tots aquests estris i instruments que ha fet servir?**

R He fet servir una gravació en cassette d'un acordionista, el shruti box –un instrument semblant a un harmòni de mà, que et dona molts harmònics–, el flabiol, l'esquilla, la veu, la pandereta, el repic dels esclops i el so que surt de fregar l'arqueta amb un trosset de porexpan. Jo principalment he fet bateria –vaig estudiar aquest instrument i també jazz a l'Escola Superior de Música de Catalunya–, i avui he portat un set reduït, ja que també faig servir la bateria, instruments de percussió, instruments petits i les gravacions de camp que porto a terme.

► **Fa una feina similar a la que porta a terme des de fa molts anys Artur Blasco?**

R Ens coneixem, amb l'Artur. Per a les generacions posteriors és una font molt important de matèria primera. A més d'anar pels pobles a recollir material, el publica i el divulga. Jo també recullo cançons que encara hi ha gent que les coneix, però per una qüestió personal: vull aprendre de la font directa. I això s'ha de fer ara o ja no hi serem a temps perquè qui coneix aquestes cançons és la gent gran. Ells les han conservades de forma oral.

► **Té la sensació que, amb el treball que fa, rema contracorrent?**

R Aquí a Catalunya hi ha un cert interès a remoure les músiques tradicionals, potser perquè hi ha hagut un trencament amb l'oralitat. Però el que es fa molt és la barreja, agafar una cançó de Catalunya, una altra d'algun país mediterrani, una del nord d'Europa... i així es manifesta l'interès per la música folk. Però és una manera de fer amb la qual no m'hi sento representat.

► **Què el representa?**

R La tradició com una qüestió comunitària. En el meu treball musical hi ha un punt de sentiment, de proximitat, de pertinença a la família. Tot això no ho trobo en altres projectes i, per tant, no m'hi veig representat.

Sciarroni busca deu voluntaris per salvar una dansa bolonyesa de la desaparició

IMATGE PROMOCIONAL

Alessandro Sciarroni

T. M. R. MANRESA

Només hi ha quatre homes al món que sàpiguen ballar la Polka Chinata, una dansa tradicional de Bolonya (Itàlia) que l'artista Alessandro Sciarroni ha decidit salvar de la desaparició. I en l'intent vol comptar amb la participació de la Fira Mediterrània i de deu voluntaris que estiguin disposats a aprendre-la i a ballar-la.

Sciarroni és un prestigiós coreògraf italià a qui, en la darrera edició del Festival Internacional de Dansa de la Biennal de Venècia, se li va concedir el Lleó d'Or en reconeixement a la seva trajectòria. El proper octubre, el ballarí vindrà a Manresa acompanyat de dos dels especialistes en la Polka Chinata per donar-la a conèixer i afavorir-ne la seva transmissió.

Després de l'estiu, la fira farà una convocatòria pública, oberta a tothom –siguin ballarins o no–, per seleccionar deu persones que del 9 al 11 d'octubre –durant dues hores cada dia– vulguin aprendre la polca i representar-la al pati del teatre Kursaal durant el cap de setmana final del certamen.

Tot i que, segons va explicar ahir Jordi Fosas, director artístic de la fira, la polca era un vedat reservat als homes, la crida per a la supervivència obvia aquest biaix de gènere i el càsting no tindrà cap condicionant, amb la voluntat de sumar cinc parelles.

El projecte creat per Sciarroni porta per títol *Save the last dance for me*, i fins demà dissabte s'està mostrant al Santarcangelo Festival, que se celebra a la localitat de Santarcangelo di Romagna, a la regió de l'Emília-Romanya.

Si la muntanya t'enamora.

ETS DE La Molina FESTIVAL

Activitats per a tothom

Pirineus CATALUNYA

Fent territori, fent Pirineus

www.lamolina.cat

La Molina Cerdanya, Gerdunya, Ripollès